

ро-Болгарскомъ. [Славенскомъ] азыкѣ ю прибли-
жихъ, што да можешъ и ты, мила юнесте, да
списѣвашъ гладко и сладко, еше же и сосъ рит-
мы, какъ те и сродни тебѣ, Сербинъ, дѣмамъ, и
Рѣссъ, а простый слогъ простымъ да оставашъ
сосъ о, атъ, та та та, то то то и сосъ разны
дрѣги гнѣсоты сирѣчь ѣ ѣ, и дрѣги, кои то се
въ тыл времена, отъ небытїа произведени, пом-
виха, да го украшаватъ или, по добре, огнѣша-
ватъ: зацо сички тїи са воистиннѣ квасъ Фари-
сейскїй, кой то осквернава сичкоє смѣшенїе, си-
рѣчь причинава азыкѣ безобразїе, гнѣсота, и
премногѣ потемнѣнїе; а найпаче речена ѣ и ѣ
коихъ силѣ и произношенїе само Бѣлгари знаатъ,
а Болгаринъ нити единъ не познава, нити на-
хожда нѣкое отъ нихъ въ Старе-Болгарскомъ а-
зыцѣ, или, по добре, въ общей майцѣ, съ чїею
цыцею є неговъ Ново-Болгарскїй отдѣленъ. Она ги
нема: и нема ги, зацо то и са непотребни, а не-
потребно є майцѣ, непотребно была и дѣрѣ, за-
цо то дѣра подобна є майцѣ; нити ражда же-
на обезанѣ [маймѣна], или обезана человекѣ:
понеже това є естество противно, какъ то и сич-
ки реченїи азыкѣ Ново-Болгарскомъ.

Тѣмже, о предрага и премила юнесте, всегда
ненависти предавай, и отвращавай се отъ тако-
выхъ списанїй, кои то са полни сосъ ѣ и ѣ, и
отъ сичкихъ, кои то по правиламъ сочиненїа не
са составлени, и злоупотребленїе падежей са пре-